

bringe et Samarbejde mellem de tre Lande. En Tilmærkelse paa Patentlovgivningens Omraade maatte naturligvis i første Række gaa ud paa at søge saa vidt muligt at tilvejebringe ensartede Love. Det vilde være en Opgave, som ganske vilde falde i Traad med de Bestræbelser, som gennem en Aarrække have været udfoldede paa mange Punkter i den økonomiske Lovgivning at opnaa Overensstemmelse mellem de skandinaviske Lande. Men dernæst var det maaske ogsaa tænkeligt, at man for de tre Lande kunde faa indrettet en fælles Patentkommission, som foretog de fornødne Undersøgelser for alle tre Lande under et, hvorved hvert enkelt Land maaske kunde slippe med mindre Bekostning, men hvorved der navnlig vilde opnaas hurtigere Ekspedition og et større almindeligt Syn end ved den nugældende Ordning. Jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Minister at overveje, hvad der kan gøres for at foretage Skridt til at opnaa en saadan Samvirken mellem de skandinaviske Lande paa det her foreliggende Omraade.

Indenrigsministeren (Bramsen): Finansudvalget har jo været enigt om at indstille det forelagte Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse, hvilket jeg selvfølgelig er det ærede Udvalg erkendtlig for, og jeg behøver altsaa ikke at gaa nærmere ind paa denne Side af Sagen. Derimod give de Bemærkninger, der nu faldt fra den meget ærede Ordfører, med Hensyn til den af nogle af Udvalgets Medlemmer gjorte Henstilling — hvorefter der skulde kunne opnaas en mere fyldestgørende Ordning end den nuværende, naar Patentkommissionen organiseredes saaledes, at Udførelsen af dens Arbejde i Stedet for at være et Bierhverv for dens Medlemmer blev deres Hovedvirksomhed — mig Anledning til at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at denne Henstilling er fremkommen, efter at Patentkommissionens Formand gennem en lang Redegørelse har givet det meget ærede Finansudvalg Lejlighed til at lære hans Opfattelse af dette Spørgsmaal at kende. Jeg har efter Gennemlæsning af denne meget instruktive Fremstilling ikke kunnet slutte mig til den Opfattelse, som altsaa nogle af Udvalgets Medlemmer vedblivende have heraf, og Flertallet af Finansudvalget har jo i alt Fald heller ikke ment at burde fremkomme med noget Forslag i den Henseende, efter at det har gjort sig bekendt med Patentkommissionens Formands Anskuelse.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, som den ærede Ordfører fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om en ensartet Patentlovgivning i de nordiske Lande og et fælles Arbejde mellem dem paa dette Omraade, har jeg allerede ved Finanslovens Behandling udtalt, at jeg ansaa den Tanke for at være i høj Grad paaagtelsesværdig, og at den vistnok, især hvis den havde været fremsat for omtrent en halv Snes Aar siden, kunde have ført til et tilfredsstillende Resultat. Jeg tvivler ikke om, at den samme Betragtning, støttet paa de samme Vanskeligheder, som den ærede Ordfører meget træffende fremhævede for det høje Ting, gør sig gældende i Broderlandene, og at der derfor ogsaa der kan være et Ønske om at komme til en saadan Ordning; men naturligvis er den Omstændighed, at der allerede i hvert af de skandinaviske Lande er en Patentkommission, som arbejder paa selvstændig Maade, en Kendsgerning, som ikke vil lette Forhandlingen om et saadant Fællesskab, hvad jeg ved, at den ærede Ordfører vil indrømme mig. Jeg skal imidlertid efter den fornyede Anledning, der er given mig i denne Betænkning, udtale, at det vil være mig en Tilfredsstillelse at opfylde det ærede Udvalgs Indstilling i saa Henseende, og at jeg saa snart som muligt skal gøre de indledende Skridt for at kunne komme til en Erkendelse af, om og i hvilket Omfang et tilsvarende Ønske maatte næres hos de 2 andre Folk og deres Regeringer. Skulde man ikke kunne naa saa vidt, at man fik fælles Lovgivning og fælles Arbejde, saa var det jo dog muligt, at man kunde opnaa et Samarbejde paa et mere begrænset Omraade, som ogsaa kunde forringe de af den ærede Ordfører skildrede Vanskeligheder til Fordel for alle tre Lande.

I øvrigt giver den fremsatte Bemærkning mig ikke Anledning til videre Udtalelser end Erkendtlighed, fordi man har villet opfylde det af Regeringen fremsatte Ønske om Forøgelse af Patentkommissionens Medlemsantal fra 5 til 7. Kun skal jeg endnu bemærke, at de Tal, som den ærede Ordfører for Udvalget fremsatte med Hensyn til Timetallet for Patentkommissionens Medlemmer, alle vare rigtige for ikke lang Tid siden, men allerede nu maa betragtes som forældede; selv om vi nu forøge Medlemsantallet fra 5 til 7, vil der paa Grund af den i Mellemtiden stedfundne Forøgelse af Arbejdet blive henimod 1200 Timers Arbejde aarlig for hvert af Medlemmerne. Jeg vilde derfor meget gerne